Nr. 117. **Wtorek 23. Maja 1871.** **Rok 61.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Podług doniesienia c. k. rządu krajowego bukowińskiego z dnia 8 maja rb. l. 3583 ustała w Bukowinie zaraza na bydło, i pozwolono wprowadzenie bydła rogatego z Bessarabii do Kwarantung w Nowosielicach.

Z powodu nadeszłych pomyślnych wiadomości o stanie zdrowia bydła rogatego w Rossyi c. k. Namiestnictwo oznaczyło nadal okres kontumacyi dla bydła rogatego do tutejszo-krajowych kwarantan przepędzonego na 10 dni.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 19 maja 1871 r.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 23. maja.

Według oznajmienia wys. ces. i król. Ministerstwa spraw zewnętrznych z dnia 17. b. m. do l. 6227/V. ogłoszonem zostało w urzędowym dzienniku „Moniteur belge“ rozporządzenie, iż wszyscy obcokrajowcy bez względu na swą przynależność państwową, przybywający do Belgii granicą francusko-belgijską w paszporta zaopatrzeni być winni. Do podróży z Belgii do Francyi potrzebnem jest nadto wizowanie paszportu przez którąś misyę francuską, lub przez którykolwiek konzulat francuski.

Wiedeń. Dr. Herbst przedłożył komisyi konstytucyjnej wypracowany przez siebie projekt do adresu. Dziś ma on być przedmiotem rozpraw komisyi adresowej; jeżeli rozprawy nad nim prędko się skończą, projekt do adresu jutro jeszcze mógłby być do izby deputowanych wniesionym a w takim razie rozpoczęłyby się rozprawy adresowe w izbie dnia 24. lub 25. maja. Ułożenie adresu, jako aktu nader ważnego, nastręcza tem więcej trudności, gdyż powszechnie utrzymują, że izba panów przyłączyłaby się do niego, gdyby treść jego była po myśli jej większości.

Komisya finansowa odbyła d. 20. maja dwa posiedzenia. Na pierwszem posiedzeniu obradowała nad poprawkami do ustawy, na mocy której ma być część Pogranicza wojskowego przyłączoną do zarządu cywilnego; po dłuższej rozprawie uchwaliła komisya przyjąć zmiany, poczynione w tej ustawie przez izbę panów.

Na drugiem posiedzeniu uchwaliła komisya finansowa przyjąć przedłożenie rządowe względem dalszego poboru podatków i opłat za miesiąc czerwiec, i wybrała sprawozdawcą br. Kübecka.

Komisya szkolna zebrała się dnia 20. maja na posiedzenie i obradowała nad redukcyą lat przyznaczonych na uczęszczania do szkół. Deputowany Halter przemawiał za sześcioletnim uczęszczaniem do szkół, dr Sturm i inni przemawiali za zatrzymaniem postawionej zasady. Stanowczej uchwały w tej mierze nie powzięto na tem posiedzeniu.

— Komisya wybrana z izby deputowanych dla ułożenia nowej ustawy prasowej przyjęła następujący projekt wypracowany przez sprawozdawcę dr. Glasera:

§. 1.

Dochodzenie i ukaranie czynu karygodnego, popełnionego treścią pisma drukowanego ma miejsce tylko w obec tych osób, którym czyn ten według ogólnych zasad kodeksu karnego przypisanym być może.

Odpowiedzialność za zaniedbanie obowiązkowej czujności nie istnieje więcej, a tem samem zniesiony zostaje artykuł III. ustawy z 15go października 1868 Dz. u. p. Nr. 142.

§. 2.

Rozprawy i wyroki przy wszystkich zbrodniach, wykroczeniach i przestępstwach popełnionych treścią pisma drukowanego należą do sądów przysięgłych. Jeżeli istnieje powód do mniemania, że bezstronne dochodzenie i wydanie wyroku w pewnej sprawie karnej w siedzibie przynależnego sądu przysięgłych jest wątpliwem, trybunał kasacyjny na wniosek oskarzyciela lub oskarzonego i po wysłuchaniu prokuratora odda rozprawę główną sądowi przysięgłych innego okręgu.

§. 3.

Przy każdej rozprawie głównej o karygodnym czynie popełnionym treścią pisma drukowanego na żądanie oskarzyciela albo oskarzonego postawione ma być sędziom przysięgłym pytanie: czy przez treść pisma drukowanego pewien czyn karygodny popełniony został. Do tych pytań zastosowane być mają postanowienia §. 24. ustępu 2. i §§. 35, 36 i 37 ustawy z 9. marca 1869 Dz. u. p. Nr. 32, o ile postanowienia te nie dotyczą oznaczenia winy pewnej osoby.

§. 4.

Znosi się §. 15. ustawy z 17. grudnia 1862 Dz. u. p. Nr. 7. z r. 1863 względem postępowania karnego w sprawach prasowych.

Jeżeli odpowiedzią sędziów przysięgłych stwierdzonem zostało, że treścią pisma drukowanego popełniony został czyn karygodny, trybunał sądu przysięgłych zarządzi stosownie do ustaw całkowite lub częściowe zniszczenie pisma drukowanego, zawierającego czyn karygodny, i wyda zakaz dalszego rozpowszechniania tegoż pisma.

W przeciwnym razie znieść należy konfiskatę, jeżeli zarządzoną została.

§. 5.

Po zakończeniu rozprawy głównej z powodu treści pisma drukowanego nowe oskarzenie wyniesionem być może tylko przeciw tym osobom, przeciw którym pierwsza skarga nie była wymierzoną, i tylko wtedy, jeżeli przy pierwszej rozprawie odpowiedzią sędziów przysięgłych stwierdzonem zostało, że przez treść pisma drukowanego czyn karygodny popełniono. Przy następnej rozprawie głównej tylko takie pytania stawione być mogą sędziom przysięgłym, które zmierzają do oznaczenia winy oskarzonego. (§. 34. włącznie do §. 37. ustawy z 9. marca 1869 Dz. u. p. Nr. 32). Orzeczenie dawniejszych przysięgłych o tyle tylko jest obowiązującem, o ile oskarzonemu korzyść przynosi.

§. 6.

Wskazane w artykule V. ustawy z 15. października r. 1868 Dz. u. p. Nr. 142 postępowanie nie ma być zastosowanem do pism peryodycznych wychodzących w kraju.

Oskarzenie z powodu czynu karygodnego popełnionego treścią takiego pisma drukowanego może jednakże i wtedy nastąpić, gdy czyn ten karygodny nie jest wymierzony przeciw pewnej osobie. I na to oskarzenie zarządzoną będzie rozprawa główna przed sądem przysięgłych, a sędziom przysięgłym postawione być mają pytania wskazane w §. 3. niniejszej ustawy.

Zresztą przy oskarzeniu i postępowaniu w takiej sprawie zachowane być mają przepisy zawarte w ustawie z 17. grudnia 1862 o postępowaniu karnem w sprawach prasowych i w ustawie z 9. marca 1869 Dz. u. p. Nr. 32 względem zaprowadzenia sądów przysięgłych.

§. 7.

Jeden egzemplarz skargi wyniesionej z powodu treści peryodycznego pisma drukowanego doręczony ma być zawsze wydawcy tegoż pisma, który prawa przysługujące oskarzonemu według ustaw o postępowaniu karnem w sprawach prasowych wykonywać może sam albo wspólnie z osobami, przeciw którym skarga wyniesioną została, osobiście albo przez zastępcę.

§. 8.

Znosi się §. 35. ustawy prasowej z 17go grudnia 1862 r. Jeżeli orzeczeniem sędziów przysięgłych stwierdzonem zostanie, że treścią pisma drukowanego, za które złożoną została kaucya, zbrodnia, wykroczenie albo przestępstwo popełnionem zostało, trybunał sądowy bez względu na to, czy inna kara orzeczoną została lub nie, nałoży grzywnę, która wynosić ma: przy zbrodniach nigdy mniej niż 300 złr. a nigdy więcej nad 3000 złr., przy wykroczeniach i przestępstwach nigdy mniej niż 60 złr. a nigdy więcej nad 300 złr. Ostatnia kara podwyższoną być może do 1000 złr., jeżeli dochodzenie odbywa się na podstawie skargi prywatnej.

Za grzywnę odpowiadają solidarnie bez naruszenia §§. 15. i 16. ustawy prasowej wydawca i ci, na których rachunek prowadzonem jest przedsiębiorstwo.

Trybunał sądowy pierwszej instancyi rozstrzyga po wysłuchaniu prokuratora państwa, której osoby dotyczy odpowiedzialność. Przeciw tej uchwale może być zażalenie.

Jeżeli uchwała ta uzyska moc obowiązującą, wykonaną zostanie w sposób oznaczony w §§. 2. i 10. rozporządzenia z 5. listopada 1852 Dz. u. p. Nr. 226.

§. 9.

Wspomniona w §. 8. grzywna raz tylko nałożoną być może z powodu tej samej treści tego samego pisma drukowanego.

§. 10.

Jeżeli sąd przysięgłych orzeknie, że przez treść pisma drukowanego czyn karygodny popełniony został, przedsiębiorstwo ponosi koszta postępowania karnego.

Peszt. W obu izbach sejmu węgierskiego odbyły się 19 bm. posiedzenia.

W izbie deputowanych prezydent Somssich odczytał reskrypt królewski zwołujący sejm na trzecią sesyę a następnie przystąpiła izba do wyboru wiceprezydentów. Wybrani zostali członkowie prawicy: Stefan Bitto i Bela Perczel. Z lewicy kandydowali: Ludwig Simonyi, Władysław Tisza ze skrajnej lewicy, Emeryk Laszlo i Józef Mocsonyi. Sekretarzami zostali ci sami deputowani co w ubiegłej sesyi z wyjątkiem Jerzego Ivacskovicsa, w którego miejsce wybrany został Piotr Mihalyi. Kwestorem pozostał Władysław Kovacs.

Do delegacyi wybrani zostali z izby deputowanych: Koloman Barcsay, Bitto, Bömches, Bujanovics, Ciotta, Eber, Földvazy, Falk, Harkanyi, Hodossy, Kiralyi, hr. Kalnoky, br. Gabryel Kemenyi, Michał Lazar, Michalyi, Ordody, Ormos, Paczolay, Petrovay, Prileszky, Pulszky, Rado, br. Rudics, Szell, Szeniczey, Szögyenyi, Szentpaly, Tury, Trefort, Uermenyi, Wahrmann, hr. Wasz, br. Wodianer, hr. Józef Zichy, hr. Ferdynand Zichy, Zsedenyi; z Kroacyi: Jancso, Suhaj, hr. Władysław Pejacsevics, Vukovics. Na zastępców wybrani zostali: Akusius Barcsay, Halassy, Högyessy, Onossy, Stoll, Terey, Daniel Török, hr. Vay, Wirkner, z Kroacyi: Parcsetics.

Z członków lewicy nikogo nie wybrano.

Z izby panów wybrani zostali do delegacyi: hr. Antoni Mailath, hr. Geza Szapary, hr. Aleksander Erdödy, hr. Antoni Szapary, hr. Antoni Szecsen, hr. Fr. Zichy, arcybiskup Ludwik Haynald, hr. Henryk Zichy, hr. Schmidegg, hr. Jerzy Almassy, br. Gabryel Pronay, hr. Stefan Erdödy, hr. Jan Mikes, Piotr Maljowacz, hr. Aladar Andrassy, hr. Albert Apponyi, hr. Władysław Hunyady, br. Fr. Fiath, baron Emeryk Miske, biskup Pankovics. Na zastępców zostali wybrani; Ferd. Jnkey, baron Mik. Vay, hr. Filip Sigray, hr. Paweł Szechenyi.

Berlin. Układy pokojowe, zawarte w Frankfurcie, potwierdziło zgromadzenie narodowe w Wersalu jednogłośnie. Sprawozdawca odnośnej komisyi oświadczył zgromadzeniu narodowemu, iż według zapewnień ministra finansów, należąca się pierwsza rata w wysokości 1500 milionów fr. zapłaconą będzie wkrótce jedną pożyczką, poczem wojska niemieckie opuszczą te części Francyi, które według układów opuścić mają. Wymiana kilku miejscowości koło Belfortu za kilka gmin leżących przy granicy luksemburskiej trafiła w zgromadzeniu narodowem na wielki opór. Mianowicie jenerał Chanzy energicznie przemawiał przeciw temu projektowi. Thiers nastawał usilnie na zezwolenie zamiany i wykazał, iż przez to stanie się Belfort jedną z najsilniejszych twierdz w Europie. Zgromadzenie narodowe poszło za głosem Thiersa i uchwaliło 440 głosami przeciw 98 odnośny projekt. Francuski minister spraw zewnętrznych Juliusz Favre i minister finansów Pouyer-Quertier przybyli dnia 21. b. m. do Frankfurtu, by zrobić z ks. Bismarkiem wymianę ratyfikacyi pokojowej. „Nord. A. Z.“ donosi, iż d. 15. maja podpisany został w Berlinie pokój przez pełnomocników Bawaryi, Badenu i Wirtembergii.

Wersal. Zgromadzenie narodowe obradowało na posiedzeniu z d. 18 maja nad stanowczym traktatem pokoju. Sprawozdawca podniósł, że różnica pomiędzy pokojem stanowczym a traktatem preliminaryjnym na tem polega, iż postanowiona przez ostatni ewakuacya części krajów francuskich odroczoną została aż do przywrócenia porządku. Spodziewać się jednakże można, że pobyt wojsk niemieckich skróconym zostanie, ponieważ minister skarbu dał przyrzeczenie, że pierwsze 1500 milionów zapłacone zostaną naraz przez jednę tylko pożyczkę. Proponowany przez komisyą projekt do ustawy wypowiada w artykule 1. ratyfikacyą traktatu pokoju, w artykule 2. zezwolenie na zamianę części krajów. Artykuł 1 przyjęto jednogłośnie. Przy obradach nad artykułem 2 oświadczyli się jednak Chanzy i inni

mowcy przeciw proponowanej zamianie. Thiers wykazywał, że obecna granica Francyi ku Luxemburgowi nie podaje żadnej wojskowej opieki, i że ustąpienie nie nadweręża w żaden sposób interesów politycznych Francyi. Belfort natomiast podaje interes bardzo ważny, ponieważ forteca zamyka wnijście do Wogezów a od czasu straty Strassburga ma znaczenie jeszcze większe. Thiers dodał, że walczył całe 14 godzin by uzyskać Belfort z otaczającym go promieniem, lecz prosta warownia nie wystarcza w obecnym czasie; potrzebnem jest miejsce nadgraniczne, któreby przez rozległy teeren mogło być punktem oparcia dla silnej armii, jaki to przypadek zachodzi przy Lugdunie. Kantony, które przy przyzwoleniu na zamianę części krajów na nowo mają być połączone z Belfortem, łączą Wogezy z górami Jura i robią z Belfortu jednę z najsilniejszych fortec europejskich. Ks. Bismarck życzył sobie kopalni węgla w Ardenach dla zjednania sobie mieszkańców Alzacyi i podniesienia handlu prowincyi nadreńskich; Francya zresztą posiada daleko donośniejsze obszary węgla kamiennego, tak że odstąpienie parceli jest małego znaczenia. Thiers przypomniał, że się opierał wypowiedzeniu wojny, a oraz ból swój, że do podpisania podobnego jest zmuszony. Protestował przeciw podniesionym oszczerstwom i dodał: „Muszę to dziś oświadczyć, że zawarcie tego traktatu pokojowego uważam za czyn patryotyczny; zresztą jak jenerał Chanzy powiedział, nie dyplomaci robią traktaty pokoju lecz wojskowi. Pośrednicy pokojowi dopełnili swej powinności. Zasłaniam ich moją odpowiedzialnością." Thiers uznał w końcu zasługi obrońców Belfortu a szczególnie pułkownika Denfert, którego list przytacza, dowodzący, że w tej kwestji tak samo myśli jak on. Jenerałowie Ducrot i Chabron popierali z względów wojskowych proponowane zamiany. Następnie przyjęto artykuł 2gi 440 głosami przeciw 98 a potem cały projekt do ustawy.

— „Journal oficiel" ogłasza artykuł, w którym jest położony nacisk na nadzwyczajne trudności, które przezwyciężyć trzeba, ażeby zrobić Wersal punktem środkowym operacyi wojskowych przeciwko zrokoszowanemu Paryżowi; zarazem odparty jest zarzut tych, co wyglądają oswobodzenia, lecz pomimo to oburzają się na środki, które osiągnięcie tego oswobodzenia przygotowują. Artykuł kończy się następującemi słowy: „Rząd czyni wszystko, co tylko jest możebnem, ażeby oszczędzić niewinnych i następstwa walki, której ofiarami niestety nietylko są winni sami, o ile możności ograniczyć; nie może on jednakże cudów dokazywać. Ci, którzy się takich domagają, udowadniają przez sprzeczne żądania, że jeszcze wychowania swego nie ukończyli na obywateli wolnego państwa".

Paryż. Korespondencye paryskie sięgają do 16. b. m. wieczorem i zawierają szczegóły pamiętnego dla Paryża i Francyi zburzenia kolumny Vendôme. Już 15. b. m. był od południa plac zamknięty dla publiczności, z której tylko 1000 osób za kartkami otrzymało pozwolenie uczestniczenia w tej barbarzyńskiej uroczystości. Kilka kapel przygrywało bezustannie, komuna w komplecie zjechała konno na plac, a pułkownik Mayer dowodził zgromadzonemi oddziałami gwardyi, podczas gdy inżynier Abadie kierował pracą zburzenia. Po kilkugodzinnych usiłowaniach przekonano się, że w dniu tym kolumna jeszcze nie runie i odłożono uroczystość na dzień następny. Pewna liczba obywateli korzystając ze zwłoki ofiarowała komunie 1,500.000 franków, jeźli kolumnę pozostawi na miejscu. Odrzucono wszakże tę propozycyą, a 16. b. m. po południu zaczęto ciągnąć linami wspaniały pomnik w kierunku ulicy de la Paix Obawa była wielka, by upadek kolumny nie wstrząsnął kamienic otaczających, lubo nie spowodował zapadnięcia się placu, pod którym głębokie znajdują się kanały. Przecież obawa ta okazała się płonną. Około 10 minut przed 6tą rozległy się okrzyki na placu, że kolumna się chwieje. Muzyka zagrała Marsyliankę, a olbrzym bronzowy runął zwolna na usłaną dlań pościel z mierzwy, łamiąc się w upadku na cztery kawały. Powstała szalona wrzawa, pułkownik Mayer wiewał czerwoną chorągwią, członkowie komuny przemawiali do ludu, rzucając przekleństwa na Napoleona I, którego posąg deptali nogami. Publiczność chciała dzielić się odłamkami bronzu, ale gwardya otoczyła kolumnę, a nawet rewidowała wszystkich odchodzących, by żadna cząstka pomnika nie zaginęła. Komuna chce stopić bronz na franki.

Z hotelu pana Thiersa sterczą dziś już tylko nagie mury. Cały dobytek, meble, drogocenne zabytki sztuki, księgi, srebra, bielizna, wszystko wyniesione. Rozkazem komuny z „25 floreala 79 roku" oddano bieliznę ambulansom, księgi i obrazy muzeum i bibliotekom publicznym. Meble będą na licytacyi sprzedane, a pieniądze rozdzielone między wdowy i dzieci po poległych gwardzistach. Na miejscu, gdzie stał hotel, będzie urządzone square.

Stan rzeczy pod Paryżem mało się zmienił do 16. b. m. wieczorem. Rano dnia tego ostrzeliwali Wersalczycy z wielką gwałtownością wały zachodnie. Jednocześnie uderzono na Issy, gdzie jeszcze kilka domów jest w ręku Paryżan. Spodziewają się także ataku na wały Vaugirard, zkądby wojska rządowe mogły z łatwością dostać się na plac Marsowy. „Cri du Peuple" i inne organy komuny straszą przecież Wersalczyków, że żaden z nich do miasta nie wejdzie, chociażby nawet wały zostały zdobyte. Jeśli p. Thiers zna się cokolwiek na chemii — dodaję tajemniczo — to z łatwością pozna, jakie przedsięwzięliśmy środki, by Paryż od wejścia jego żołnierzy ocalić.

„Reveil du Peuple" opowiada natomiast, że pokilkakrotnie w ostatnich dniach schwytano wychodzących z kloak i katakumb żandarmów wersalskich, przebranych za gwardzistów narodowych, którzy w ten sposób chcieli się zakraść do stolicy.

Ciekawym faktem jest, że 21 członków komuny oświadczyło się piśmiennie, że nie będą brali udziału w obradach komuny, dopóki istnieć będzie Wydział ocalenia publicznego, przeciw któremu protestują.

— Dekret komitetu bezpieczeństwa z 19go maja zawiesił wydawnictwo pism następujących: „Revue de deux mondes", „Avenir national", „Patrie", „Commune", „Justice" i jeszcze pięciu innych dzienników. Nakazano następnie, że przed ukończeniem wojny nie wolno się pojawić żadnemu nowemu dziennikowi, tudzież że wszystkie artykuły powinny być zaopatrzone w podpis autora. Zaczepki rządu, miasta Paryża, sądzone będą przez sądy wojenne. Oficerowie, którzyby się opierali wykonywać rozkazy komitetu bezpieczeństwa, stają się winnymi zbrodni stanu i stawieni zostaną przed sąd wojenny. Podług „Cri du Peuple" ma być komitet bezpieczeństwa zdecydowany wysadzić raczej Paryż w powietrze, niż się poddać. W kościele Notre Dame des Victoires obłożono aresztem w drodze rekwizycyi srebrne świeczniki. Na południu i zachodzie miasta nie ustaje kanonada. Bez paszportu specyalnego nikomu nie wolno przechodzić przez bramy na północy i wschodzie Paryża.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym) w bieżącym miesiącu:

D. 23 bm. Szkolik Onufry, sprzeniewierzenie; Bandura Jan, ciężkie skaleczenie;

D. 24 bm. Szczerbak Katarzyna, oszustwo; Iwko Aleksander, kradzież; Nowosielecki Antoni, kradzież;

D. 25 bm. Kauczyński Antoni, oszustwo;

D. 27 bm. Krysa Józef, ciężkie skaleczenie;

D. 30 bm. Kotyk Tymko, ciężkie skaleczenie; Druker Salomon kradzież; Mazurkiewicz Jakób, kradzież;

D. 31 bm. Kmieć Antoni, ciężkie skaleczenie.

— Mamy przed sobą bardzo obszerny bo około 200 arkuszy obejmujący w rękopisie pogląd na powiat Brzeski pod względem statystycznym, ekonomicznym, geograficznym i historycznym z 4 mapami i 27 tabelami. Jestto owoc bardzo gorliwej i starannej pracy p. Ferdynanda Jagnie Langforta, dyetaryusza przy c. k. starostwie w Brzesku. Praca ta obejmuje następujące działy: Opis historyczny powiatu Brzeskiego, ogólny pogląd na statystykę, szczegółowe daty statystyczne o ludności powiatu, podział administracyjny starostwa, podział sądownictwa, polityczny podział i organizacya gmin, podział kościelny, szkoły, służba zdrowia, fundacye dla podniesienia rolnictwa przemysłu i handlu, dobroczynne fundacye i zakłady, handel i przemysł, Flora, Fauna, sumaryusz gruntów, sumaryusz ziemiopłodów itp. Praca ta zawierająca mnóstwo dat i szczegółów ciekawych jest nadzwyczaj cennym materyałem do statystyki krajowej. Gdyby i w innych powiatach znaleźli się tak skrzętni pracownicy doczekalibyśmy się wkrótce wyczerpującej statystyki Galicyi.

Cenną tę pracę dedykuje autor szefowi c. k. namiestnictwa baronowi Possingerowi Choborskiemu W fejletonach Gazety podamy z niej wkrótce ciekawsze ustępy.

(Pożary.) Dnia 1. maja zgorzał w Chotynie w pow. Jarosławskim, dom niezamieszkały. Ogień był podłożony. Szkoda wynosi 40 zł. Dnia 23 marca zgorzały w Opace w powiecie Drohobyckim, cztery zagrody włościańskie. Ogień miał być podłożony. Szkoda (niezabezp.) wynosi 1700 złr. Dnia 29. kwietnia zgorzała w Jamnicy w powiecie Nowo Sądeckim, zagroda włościańska. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 300 złr. Dnia 21. kwietnia zgorzał w Radzichowie, dom jeden. Ogień miał być podłożony. Szkoda (zabezpiecz.) wynosi 200 zł. Dnia 5 maja zgorzały w Sobiecinie w powiecie Jarosławskim, trzy domy włościańskie. Przyczyną pożaru była nieostrożność. Szkoda (niezabezp.) wynosi 306 złr. Dnia 9. maja zgorzały w Czajkowicach w powiecie Rudeńskim dwie zagrody włosciańskie. Przyczyna pożaru niewiadoma. Szkoda wynosi 500 zł. Dnia 16 kwietnia zgorzały w Stechnikowcach w powiecie Tarnopolskim, trzy zagrody włościańskie. Ogień był podłożony. Dnia 9 maja zgorzał w Szczepłotach w pow. Jaworowskim, dom jeden. Ogień był podłożony. Szkoda wynosi 200 zł. D. 4. maja zgorzały w Lipnicy w pow. Kolbuszowskim, dwie stodoły. Ogień był podłożony Szkoda (niezabez.) wynosi 243 zł

— Czytamy w Gazecie Kieleckiej: Dnia 23 kwietnia b. r. w mieście Zawichoście zmarł ś. p. Franciszek Bolka w 97ym roku życia. Należeć on będzie do rzadkich wypadków długowieczności, nie tylko dla samego wieku, ale nadto dla czerstwości zdrowia dochowanej aż do zgonu. Trzymał się prosto, wzrok i słuch miał zawsze dobry, przytomność zupełną i pamięć doskonałą. Podobnie jak inni obywatele miasteczka, zajmował się gospodarstwem jeszcze w ostatnim roku życia swego, a w kościele mógł jeszcze sam świecie zapalać. Na śmierć był zawsze gotów, i od wielu lat miał zawsze trumnę gotową, którą przy zdarzonej sposobności oddawał ubogiemu na pogrzeb, mianowicie takiemu, któremu nie było za co sprawić trumny. W ten sposób zużył 10 trumien, i lud prosty tym trumnom przypisywał jego niezwykłą długo-wieczność. Starzec zaś inną podawał tego przyczynę, i kiedy go się pytano jakim sposobem tak dobrze przechował swoje siły, odpowiadał, że zawdzięcza długie życie i zdrowie wstrzemięźliwości i niewinności obyczajów. W 36ym roku życia dopiero zawarł związki małżeńskie, lecz jak sam powiadał przystąpił do ołtarza niewinnym młodzieńcem. Życie jego, przepędzone w ciężkiej pracy, w niewygodach ubogiego stanu, porównane z życiem ludzi zamożniejszych, którzy mimo wygód tak prędko się starzeją i niedołężnieją, daje nam do myślenia, i pobudza do szukania przyczyn tej różnicy.

(Droga żelazna z Częstochowy do Opawy.) Między projektami kolei żelaznych agitującemi się obecnie, wybitne zajmuje miejsce zamierzona przez szląskich przemysłowców budowa drogi żelaznej z Częstochowy (jako stacyi drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej), przez Herby, Lubliniec, Kędrzyn aż do granicy na Opawę. Linia ta łączy drogę żelazną Warszawsko-Wiedeńskę z drogą żelazną prawego Odry pod dworcem stacyi Kędrzyn i z drogą żelazną Górnoszląskę pod Hłubżami (Leobschütz); wreszcie nad granicą trafia na zapewnioną już linię kolei opawskiej. Projekt ten skraca swą linią znakomicie odległość pomiędzy Warszawą i Wiedniem, a przytem nastręcza powiatom Wielko-strzeleckiemu, Koźleckiemu i Hłubżańskiemu korzystniejszy zbyt miejscowych produktów, jakiemi obficie przez przyrodę są uposażone przez wycięcie tak ważnej komunikacyi. Koncesya rządowa na przedsięwzięcie robót przygotowawczych dla pomienionej linii jest już udzielona; ze strony zaś komitetu w tym celu ustanowionego, a złożonego ze znaczniejszych przemysłowców i wpływowych znacznych właścicieli ziemskich, spodziewać się można, że po ukończeniu robót przygotowawczych przedsiębierstwo nowej kolei znajdzie i finansowe zapewnienie.

(Wykaz zmarłych osób od 16. do 30. kwietnia 1871 w mieście Lwowie). 61 Aniela Wanczyńska, dz., l. $^{8}/_{12}$, na zapalenie płuc. 62 Jan Sikorski, dz., l. 1$^{8}/_{12}$, na zapalenie płuc. 63 Matylda Dedgergie, dz., l. 1$^{2}/_{12}$, na zapalenie płuc. 64 Antoni Kusznierz, dz., rok, na zapalenie płuc. 65 Karol Boratynowicz, dz., l. $^{3}/_{12}$, na zapalenie płuc. 36 Bronisław Klimke, dz., l. $^{8}/_{12}$, na biegunkę. 67 Ignacy Szalep, dz., 3 tygodni. 68 Karol Weger, dz., l. $^{8}/_{12}$, na biegunkę. 69 Józef Kopiński, dz., l. $^{6}/_{12}$, na biegunkę. 70 Stanisław Przenęta, dz., 5 dni, na konwulsyę. 71 Filipina Płowiak, dz., 19 dni, na konwulsyę. 82 Jan Brunięcki, dz., l. 1$^{4}/_{12}$, na konwulsyę. 73 Marya Zebrat, dz., l. $^{3}/_{12}$, na konwulsyę. 74 Jan Gliniański, dz, 11 dni, na konwulsyę. 75 Edward Burak, dz., 15 dni, na konwulsyę. 76 Anna Zwarycz, dz., 6 tygodni, na konwulsyę. 77 Jan Raczyński, dz., $^{1}/_{2}$ godziny, na brak sił żywotnych. 78 Zofia Łucak, dz., 6 dni, na brak sił żywotnych. 80 Teresya Holowata, dz., 3 tygodnie. 81 Bolesław Jaroszewski, dz., 5 dni, na brak sił żywotnych. 82 Julia Kowalska, dz., l. $^{1}/_{12}$, na brkk sił żywotnych. 83 Anna Świderska, więźnia, l. 47, na zuchoty. 84 Katarzyna Müller, żona wojskowego, l. 38, wa suchoty. 85 Danial Klimczak, inwalida, l. 24, na rozmiększenie żołądka. 86 Józef Moliński, inwalida, l. 22, na tuberkuły. 87 Jendrzej Czapski, inwalida, l. 38, na tuberkuły 88 Ignacy Mospan, inwalida, l. 53, na tuberkuły. 89 Stanisław Rudnicki, inwalida, l. 41, na tuberkuły. 90 Jerzy Łukan, inwalida, l. 22, na tuberkuły. 91 Chane Holzer, wyrobnica, l. 75, ze starości. 92 Ruchel Weinstok, wyrobnik, l. 33, na suchoty. 93 Gitel Henigsberg, wyrobnik, l. 61, na Tuberkuły. 94 Mojżesz Deler, wyrobnik, l. 54, na tuberkuły. 95 Ozyasz Rochmes, wyrobnik, l. 23, na tuberkuły. 96 Izak Menkes, szynkarz, l. 62, na raka. 97 Estes Bilbel, wyrobnica, l. 26, na gorączkę połogową. 98 Jente Scharf, wyrobnica, l. 58, na zapalenie płuc. 99 Rebeka Steinfeld, l. $^{3}/_{12}$, na suchoty. 100 Abraham Gimpel, dz., l. $^{2}/_{12}$, na suchoty. 101 Dwora Brand, dz., l. $^{6}/_{12}$, na suchoty. 102 Hersch Mund, dz., l. 1$^{1}/_{2}$, na dławiec. 103 Berl Frisch, dz., l. $^{10}/_{12}$, na dławiec. 104 Chaje Zimmerman, dz., l. 9, na puchliznę. 105 Laib Turman, dz., l. 1$^{2}/_{12}$, na konwulsyę. 106 Hersch Kweler, dz., l, 1$^{1}/_{12}$, na konwulsyę. 107 Leib Kiczeles, dz., l. $^{6}/_{12}$, na konwulsyę. 108 Hersch Krebs, dz., l. $^{2}/_{12}$, na konwulsyę. 109 Jakób Artel, dz., l. 6, na rozwolnienie. 110 Gedaile Prager, dz., l. $^{10}/_{12}$, na brak sił żywotnych.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu kwietniu 1871:

	Miejsce targu:									
	Sokal		Różniatów		Bolechów		Stryj		Dolina	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	90	4	50	5	8	4	59	4	81
„ żyta	1	97	3	—	3	1	3	—	2	52
„ jęczmienia	1	57	2	50	2	30	2	25	2	40
„ owsa	1	47	1	25	1	36	1	40	1	70
„ grochu	—	—	3	60	3	60	4	—	4	49
„ hreczki	1	80	—	—	—	—	—	—	2	45
„ kukurudzy	—	—	4	—	4	7	—	—	5	42
„ ziemniaków	—	67	1	90	1	73	—	—	1	95
Cetnar siana	—	—	1	20	—	83	—	90	1	70
Sąg drzewa twardego	5	20	6	—	5	83	7	50	8	—
„ „ miękkiego	4	70	4	50	3	83	5	50	7	—
Funt mięsa wołowego	—	18	—	14	—	14	—	14	—	14
Miara wina	—	—	1	—	—	60	—	50	—	80
„ piwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	30	—	25	—	35	—	20
„ bez wiktu	—	—	—	50	—	50	—	45	—	45

Lwów, 22. maja. W tut. Izbie handl. i przem płacono: Pszenica 170 ℔ 9 złr. — c., do 10 złr. 40 c., żyto 160 ℔ 5 złr. 40 c. do 5 złr. 60 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 80 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 60 c., owies 100 ℔ 3 złr. 25 c. do 3 złr. 30 c., kukurudza 170 ℔ 7 złr. — c. do 7 25 c., groch 180 ℔ 6 złr. 50 c. do 7 złr. 50 c.; soczewica 180 ℔ 7 złr. 75 c. do 8 złr. — c., fasola 180 ℔ 8 złr. — c. do 9 złr. 50 c., jagły 180 ℔ 12 złr. — c. do 13 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 45 złr. — c. do 50 złr., rzepak zim. 150 ℔ 12 złr. 50 c. do 13 złr. — c, rzepak letny 150 ℔ 11 złr. 50 c. do 12 złr. — c., lnianka 150 ℔ 8 złr. — c. do 8 złr. 50 c., siemię konopne 120 ℔ 5 złr. 30 c. do 5 złr. 50 c., siemię lniane 150 ℔ 9 złr. 75 c. do 10 złr. 25 c., anyż rosyjski cet. 100 ℔ 22 złr. — c. do 23 złr. – c., anyż płaski 100 ℔ 20 złr. 50 c. do 21 złr. — c., kminek 100 ℔ 16 złr. — c. do 16 złr. 50 c., len 100 ℔ 18 złr. - c. do 26 złr., konopie 100 ℔ 15 złr. — c. do 17 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 15 złr. — c. do 18 złr. — c., miód z woskiem 100 ℔ 26 złr. 50 c. do 27 złr. -- c., miód patoka 100 ℔ 25 złr. – c. do 25 złr. 75 c., wosk żółty lwowski 100 ℔ 115 złr. — c. do 117 złr., wosk żółty wiejski 100 ℔ 105 złr. — c do 108 złr. — c., potaż słomiany 100 ℔ 11 złr. — c. do 11 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. — c. do 16 złr. 50 c., olej rzepakowy surowy 100 ℔ 28 złr. — c. do 29 złr. – c., olej rzepakowy rafinowany 100 ℔ 31 złr. -- c. do 32 złr. — c., olej lniany surowy 100 ℔ 29 złr. – c. do 30 złr. — c., olej konopny surowy 100 ℔ 27 złr. — c. do 27 złr. 50 c., olej konopny rafin. 100 ℔ 29 złr. 50 c. do 30 złr. — c., olej słonecznikowy 100 ℔ — złr — c. do — złr., łój 100 ℔ 30 złr. — c. do 30 złr. 50 c., spirytus wiadro 18 złr. 25 c. do 18 złr. 50 c.

Ostatnia poczta.

Telegramy „Czasu.“

Wiedeń 22. maja. Dziś nastąpiło otwarcie Delegacyi z Rady państwa. Deputowany Pascotini zagaił zgromadzenie jako najstarszy wiekiem; prezesem wybrany został Schmerling, który podziękował za zaufanie, i podniosł, że w krótkim przeciągu czasu od zamknięcia ostatniej delegacyi nic ważnego na zewnątrz nie zaszło, a sytuacya prawie taż sama pozostała. Pomimo tego, obowiązkiem jest Delegacyi zbadać rozważnie przedłożenia rządowe, mając wzgląd na potrzebę oszczędzania skarbu publicznego Zakończył zaś mowę swoją trzechkrotnym okrzykiem na cześć Cesarza. Wiceprezesem obrany Vidulich; następnie przystąpiono do wyboru sekretarzy, edylów i sprawozdawców.

Hr. Beust oznajmił, że Cesarz przyjmować będzie Delegacyę Rady państwa jutro o godzinie 2ej i przedkłada preliminarz wspólnego budżetu obok druków i objaśnień, a następnie księgę czerwoną Minister wojny przedstawia wiceadmirała Pöckha jako rzecznika rządowego pod względem budżetu marynarki.

Wersal 21. maja wieczór. Wojska rządowe wkroczyły dziś popołudniu do Paryża na dwóch punktach przez Porte St. Cloud i Porte Montrouge Okopy opuszczone przez powstańców.

Wersal 21. maja w nocy. Doniesienia paryzkie mówią, że wszystkiego tylko dwie dywizye wtargnęły do Paryża, które przekroczyły wodociąg kolei okrążającej miasto i słaby tylko napotkały opór. W Paryżu panował popłoch. Zapewniają, że Pyat, Grousset, i inni przywódzcy zniknęli. Okólnik Thiersa potwierdza, że zawaliła się Porte St Cloud, przez którą jenerał Douai wkroczył z wojskiem swojem do Paryża. Korpusy jenerałów Ladmirault i Clinchamp posuwają się za nim.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22 maja.

Hotel George: Pp. Hr. Borkowski M, z Mielnicy. Hr. Przezdziecki K., z Rosyi. — Hohendorff E., z Byszowa. — Pöckh F., z Stolpina. — Pieńczykowski J., z Wybranęwki.

Hotel europejski: Pp. Sobański A., z Rosyi. — Trzciński J., z Nowoszyc. — Zarudzki S., z Oleska. — Wołościański B. dr. praw, z Sambora. — Hotel angielski: Pp. Czajkowski J., z Sarnik. Czajkowski H., z Bóbrki. — Gizowski J., z Mokrzan. — Younga B., z Prosinowa. — Zaykowski K., z Rynowa.

Hotel Langa: Pp. Fischer F., c. k. major, z Gratcu.

Hotel Kuhna: Pp. Wasilkowski E., z Woli Rałała.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22 maja.

Pp. Ks. Poniński Adam, do Dobrostan. — Hr. Cigala A., na Bukowinę. — Dr. Zakrzewski A., adw., do Zaleszczyk. — Bydłowski A., do Złoczowa. — Korytko S., do Suchodołu. — Kościelski A., do Warszawy. — Pierzchała Ign. do Uszkwwic. — Wolański A., do Rykowa. — Zakrzewski A., do Wiktorowa.

TEATR.

Dziś (przedstawienie niem.) 2gi występ p. J. Schönau z miejskiego teatru w Gracu. Nowo zastósowane do sceny: „**Morilla**“. Komiczna opera w 3 aktach J. Hoppa. (Z repertoaru c. k. uprz. teatru na Wiedeniu w Wiedniu.) Panna Frühling po swej słabości wystąpi w roli Morili.

Jutro (przedstaw. polskie). 1szy gościnny występ p. Heleny Modrzejewskiej, artystki teatrów warszawskich. „**Adryanna Lecouvreur**“ Dramat w 5. aktach z francuskiego pp. Scribe i Legouve.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.

Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.

Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński**.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 22. maja. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	257	—	258	
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	173	—	174	-
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	—	—	—	—	122	—	124	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.	—	—	—	—	83	50	84	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	—	75	75
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	40	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	88	75	89	50
Oblig. indemn. gal.	—	—		—	75	—	75	75
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	-
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—		—	—	100	50
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	79	5	86
„ cesarski	—	—	—	—	5	84	5	90
Napolendor	—	—	—	—	9	85	9	93
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	95
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62½	1	63½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	84	1	85
Srebro	—	—	—	—	122	25	123	50

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. maja 1871.

1. Dług publiczny. — (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.05	69.15
„ kwietnia do października po 5%	68.85	68.95
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	294.50	295.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	294.—	295.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.—	92.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	97.20	97.40
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	109.75	110.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	125.—	125.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.50	74.—
Galicyi	74.80	75.10
Niższej Austryi	97.25	97.75
Siedmiogrodu	75.—	75.50
Węgier	79.50	79.90
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	241.—	241.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	279.40	279.60
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	892.—	896.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	70.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	763.—	765.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	606.—	608.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.50	223.—
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2257	2262
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	257.75	258.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	173.50	174.05
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	421.—	422.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	175.80	176.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	74.50	—.—
„ „ „ po 5%	83.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.25	89.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	88.75	89.25
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	92.60	92.80
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.25	89.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa. (za 100 zł.)

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.25	91.50
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	88.50
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	105.—	105.25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	100.—	100.25

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	166.—	166.50
Clarego po 40 zł. m. k.	34.—	36.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	102.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.—	34.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	122.—	124.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	21.50	22.50

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.30	104.40
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.80	104.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	104.10	104.20
Hamburg za 100 M. B.	91.70	91.80
Londyn za 100 ft. szt.	125.—	125.15
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.91½	5.93½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.93	9.93½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.60	122.80

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. maja.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	30
„ „ w srebrze	69	10
Losy z 1860 roku	97	25
Akcye banku wiedeńskiego	782	—
„ „ kredytowego	279	80
Londyn 10 funtów szterlingów	124	95
Srebro	122	70
Napoleondor	9	92½
Dukat	5	91½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1134 3—3)

Edykt.

L. 20377. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni Annie Niedzwieckiej lub w razie jej śmierci jej spadkobiercom, że przeciw tejże Józef Kozłowski o wykreślenie ze stanu czynnego realności Nr. 627 3/4 dom. 150. pag. 111 n. 2. haer. uwidocznionego pod dniem 14. kwietnia 1871 l. 20377 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 5. czerwca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu Anny Niedzwieckiej niewiadome jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania jej i na jej koszta i szkodę tutejszego pana adwokata Dra. Popiela z zastępstwem p. adwokata Dra. Goreckiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem upomina się zapozwanych, w należytym czasie osobiście stanąć lub potrzebne wymogi prawne ustanowionemu zastępcy udzielić lub innego zastępcę wybrać i sądowi oznajmić, i potem stosownych do obrony środków użyć, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. kwietnia 1871.

(1153 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 17734. C. k. sąd krajowy postanawia w miejsce pana c. k. radcy sądu krajowego Dra. Trusza dotychczasowego komisarza konkursowego pana radcę c. k. sądu krajow. Dziedzickiego komisarzem konkursowym dla masy rozbiorowej po ś. p. Tytusie Lhotskim.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 1. kwietnia 1871.

(1156 1—3) **E d y k t.**

L. 5854. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski zawiadamia niniejszem nieznajomych z miejsca pobytu Stanisława i Julię Gryglewskich, że przeciw tymże na podstawie wekslu z datą Kołomyja 9. czerwca 1868 nakaz zapłaty sumy wekslowej 300 zł. w. a. z przynależ. uchwałą z dnia 21go grudnia 1870 l. 15882 na rzecz Wojciecha i Zofii małżonków Tyszka wydany, zaś uchwałą z dnia dzisiejszego ustanowionemu dla tychże w osobie pana adwokata Dra. Szydłowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Tutaka kuratorowi w Stanisławowie doręczony został.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 26. kwietnia 1871.

(1160 1—3) **E d y k t.**

L. 2226. Ponieważ do terminu dnia 11go maja r. b. edyktem c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 29. kwietnia 1871 do l. 5083 celem zatwierdzenia zamianowanego przez sąd zawiadowczy masy krydalnej Salamona Rosenzweiga lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy jakoteż do wyboru tymczasowego wydziału wierzycieli wyznuczonego nikt się niezgłosił, więc w tym celu jako ustanowiony komisarz konkursowy wyznaczam nowy termin na dzień 31. maja 1871 o godz. 10tej przed południem, zaś do wykazania płynności i podstawę umieszczenia wierzytelności jako też możliwego ugodzenia tychże termin na dzień 3go lipca 1871 o godzinie 10tej przed południem, do którego wierzycieli wzywam.

Zaleszczyki, dnia 16. maja 1871.

Prokopowicz,
c. k. sędzia powiatowy jako komisarz konkursowy.

(1158 1—3) **E d y k t.**

L. 1408. C. k. sąd powiatowy delegowany miejsk. Tarnowski na prośbę Saula Finkelsteina wzywa każdego, ktoby zagubiony przez Saula Finkelsteina instrument cesyi przez Leję Finkelstein we Lwowie w dniu 30. maja 1849 zeznany, a w księdze dokumentów urzędu hipotecznego miasta Lwowa instr. 223. pag. 25. n. 19. ingrosowany, mocą krórego Lea Finkelstein następujące jej od Izaka Joela Karola należące się pretensye, mianowicie: a) pretensyę wekslową w kwocie 1272 złr. m. k. z wekslu z daty Grodek dnia 1. sierpnia 1843 przez Breindlę Katz wystawionego, a przez Izaka Joela Karola na rzecz Lei Finkelstein akceptowanego pochodzącą i na podstawie oświadczenia przez Izaka Joela Karola dnia 26go grudnia 1843 wydanego, w stanie biernym Izaka Joela Karola własnej połowy realności pod l. $185^{2}/_{4}$ we Lwowie jak dom. 106. pag. 113. n. 67. on. na rzecz Lei Finkelstein intabulowaną, tudzież b) należącą się jej połowę sumy 728 złr. m. k. z wekslu z daty Grodek dnia 22. maja 1844 przez Paulina Zakrzewskiego wystawionego, a przez Izaka Joela Karola na rzecz jej (Lei Finkelstein) i Saula Finkelstein akceptowanego pochodzącej i na podstawie oświadczenia Izaka Joela Karola dnia 24. czerwca 1844 wydanego, w stanie biernym Izaka Joela Karola własnej, połowy realności pod l. $185^{2}/_{4}$ we Lwowie, jak dom. 106. pag. 117. n. 74 on. et dom. 37. pag. 67. n. 5. on. na rzecz jej i Saula Finkelstein intabulowanej, z wszelkiemi przynależytościami, a względnie z należącemi się jej od powyższych sum odsetkami Saulowi Finkelsteinowi na własność odstąpiła i na zasadzie tegoż instrumentu cesyi, Saul Finkelstein w skutek uchwały byłego magistratu lwowskiego z dnia 29. listopada 1849 l. 26159 za właściciela odstąpionych mu tych sum, mianowicie sumy 1272 zł. m. k. i połowy sumy 728 złr. m. k. jak dom. 133. pag. 229. n. 113. on. i dom. 120. p. 416. n. 28. on. intabulowany został, posiadał, lub z jakiegobądź tytułu pretensyę do niego sobie rościł z takowym w przeciągu terminu jednego roku w tutejszym sądzie tem pewniej się zgłosił i prawa swoje wykazał, gdyż inaczej takowy po upływie wyż oznaczonego terminu za umorzony uznany zostanie.

Tarnów, dnia 28. kwietnia 1871.

(1159 1—3) **E d y k t.**

L. 1964. C. k. sąd powiatowy w Horodence podaje niniejszem do wiadomości, iż w sprawie Asafała Budzak przeciw Janowi Konowałyk o zapłacenie sumy 35 zł. i 10 kr. w. a. ku ściągnieniu tej wierzytelności z przyn. dozwolono przemusową sprzedaż połowy realności do dłużnika należącej w Horodence pod l. 1005 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Termina do tej sprzedaży wyznacza się na dzień 18. lipca 1871, na dzień 18. sierpnia 1871 i na dzień 18. września 1871. Cena szacunkowa i wywoławcza wynosi 100 zł. Wadyum przez licytantów złożyć się mające 10proc. Reszta warunków licytacyi mogą być w tusądowej registraturze przejrzane.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Horodenka, dnia 6. maja 1871

(1163 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6899. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu podaje do powszechnej wiadomości, że na skutek podania Izraela Türka jako wykazanego cesyonaryusza Naftalego Pippy i Mojżesza Steina celem ściągnienia przez tychże przeciw Iwanowi Mosarykowi wywalczonej kwoty 7 zł. 80 kr. w. a. z przynal. publiczna sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. k. 92 sub rep. 54 w Przedzielnicy położonej, do Iwana Mosaryka należącej, w trzech terminach, a to na dniu 2. czerwca 1871, na dniu 7. lipca 1871 i na dniu 21. lipca 1871, zawsze o godzinie 10tej przed południem, i to niżej ceny szacunkowej tylko przy trzecim terminie w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania a oraz szacunkowa tej realności wynosi 690 zł. w. a. Wadyum zaś przez chęć kupienia mających przy komisyi w gotówce złożyć się mające 69 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i zastawniczego opisania tej realności w tutejszo-sądowej registraturze przeglądnięte być mogą,

Z c. k. Sądu powiatowego.

Dobromil, dnia 24. Kwietnia 1871.

(1140 2—3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 7342. Podaje się do powszechnej wiadomości, że p. Lucyan Lipiński nominowany reskryptem wysokiego ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29. grudnia 1870 do l. 14611 c. k. notaryuszem w Skawinie przepisaną dla notaryuszy przysięgę dnia 3. maja 1871 w c. k. sądzie krajowym wyższym w Krakowie wykonał i w skutek tego do objęcia urzędu notaryalnego upoważnionym jest.

Z rady c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków, dnia 9. maja 1871.

(1145 2-3) **E d y k t.**

L. 4248. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski nieobecnym Teodorowi Mrozowickiemu i Piotrowi Horbaczewskiemu, a w razie ich śmierci tychże nieobecnym spadkobiercom wiadomo czyni, iż wygotowany duplikat uchwały byłego tutejszego c. k. sądu szlaczeckiego z dnia 17. lipca 1847 do l. 7731, mocą której zamienieniu w intabulacyę przysłużającej pp. Teodorowi Mrozowickiemu, Piotrowi Horbaczewskiemu, Antoniemu i Krzysztofowi Czuczawa prenotacyi prawa własności do dóbr Wierzbowiec w stanie czynnym tychże dóbr — miejsca nie dano i tą odmowną uchwałą na odpowiedniem miejscu zanotowano p. adwokatowi Tutakowi jako powyżej nadmienionym nieobecnym osobom ad actum ustanowionemu kuratorowi doręczonym został.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 30. marca 1871.

(1146 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 699. C. k. sąd powiatowy w Stryju oznajmia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomej Alojzyi Czernik, iż przeciw niej wnieśli Leon i Anna Kryniccy pozew o wykreślenie prawa najmu ze stanu biernego realności Nr. 253 miasto w Stryju, w załatwieniu którego wyznaczony dzień sądowy na 10go lipca 1871 o godzinie 9tej rano.

Dla pozwanej ustanowił sąd kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dra. Fruchtmana i wzywa ją, aby kuratorowi udzieliła potrzebną informacyę lub innego zastępcy wybrała i sądowi oznajmiła, gdyż inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisaćby musiała.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Stryj, dnia 22. lutego 1871.

(1147 2-3) **E d y k t.**

L. 1448. C. k. sąd powiatowy w Budzanowie podaje do wiadomości, że na dniu 7go lipca 1869 Fed Płekam w Nowostawcach z pozostawieniem kodycylu z dnia 14. listopada 1868 jak też dzieci Tanasa, Iwana, Oleksę, Annę i Maryi Płekanów zmarł, gdy miejsce pobytu Anny Plekan niewiadome jest, a zatem się ona wzywa, by w przeciągu roku od dnia dzisiejszego do spadku tego się oświadczyła, gdyż w przeciwnym razie spadek po ś. p. Fediu Płekan zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niej kuratorem Tanasem Plekan przeprowadzonym będzie.

Budzanów, dnia 15. maja 1871.

(1148 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 556. Z c. k. sądu powiatowego w Monastestzyskach podaje się niniejszem do publicznej wiadomomości, że na dniu 6go maja 1870 znaleziono we wsi Nowosiółce srebrne monety wynoszące 88 zł. 37 ct. w. a.; wzywa się tedy tychże domniemanego właściciela, aby się z wykazaniem swej własności w przeciągu roku od ostatniego umieszczenia tego ogłoszenia w Gazecie lwowskiej o takowe do sądu tutejszego zgłosił.

Monasterzyska, dnia 4. kwietnia 1871.

(1151 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 20333. Z przyczyny ustania księgosuszu na dworcu kolei żelaznej w Oświęcimie, tudzież upłynionego bez dalszych zagrażających objawów zarazy przepisanego okresu obserwacyjnego, znoszą się wszelkie z tego powodu ustawą z dnia 29. czerwca 1868 przepisane środki ostrożności i zakaz odbywania targów na bydło rogate w Oświęcimie.

Co się z tem nadmienieniem niniejszem dodaje do powszechnej wiadomości, iż pojenie i karmienie pochodzących z wschodniej części Galicyi i z Bukowiny i do Wiednia przeznaczonych transportów bydła odbywać się może w Oświęcimie bez dalszej przeszkody.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 16. maja 1871.

(1152 2—3) **E d y k t.**

L. 1893. C. k. sąd krajowy lwowski dla spraw cywilnych czyni niniejszem wiadomo, że p. Aron Dawid dw. im. i Rebeka Sekler wnieśli pod dniem 11. stycznia 1871 do l. 1893 prośbę przeciw masom Joachima Potockiego, Rojowiana lub Małgorzaty Chalier, Czecha, Łukasza Jakubowicza czyli Fugas zwanego, tudzież masom Brosniowskigo i Maixnera, a względnie przeciw spadkobiercom tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomym o usprawiedliwienie prenotacyi sum 1750 złr., 302 zł. 38 kr., 1359 zł. 57 kr., 195 zł. 1 kr., 300 zł. i 333 zł. 10 kr. na $^{7}/_{24}$ z $^{1}/_{3}$ części realności Nr. 67 m. jak Dom. 12. pag. 283 n. 2. on. na rzecz tychże mas ciężących.

Wzywa się tedy wyż wzmiankowanych osób niewiadomych a względnie ich spadkobierców również niewiadomych, ażeby dotyczące dowody ku usprawiedliwieniu tej prenotacyi w 14tu dniach tutejszemu sądowi przedłożyli, lub takowe ustanowionemu dlań kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Pfeiffer albo tegoż zastępcy p. adwokatowi Drowi. Dziubińskiemu, gdyż inaczej prenotacye te na powtórne żądanie ze stanu biernego wspomnionych części realności wykreślone zostaną.

Z c. k. Sądu krajowego.

Lwów, dnia 11. marca 1871.

(1154 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 19202. Z powołaniem się na obwieszczenie umieszczone w Gazecie lwowskiej z dnia 2. maja 1871 l. 17687 podaje się do powszechnej wiadomości, że w ciągu lat 1871, 1872 ma także nastąpić odbudowanie jednej części gościńca z Delatyna do Jabłonicy prowadzącego w 3. i 4. ćwierci mili 6tej w Jabłonicy położonej w długości sążni 1072.

Celem zabezpieczenia tego odbudowania odbędzie się na dniu 12. czerwca 1871 w c. k. Namiestnictwie we Lwowie publiczna licytacya przez oferty.

Cena fiskalna wykonać się mających robót wynosi 30499 zł. 27 kr. w. a.

Warunki licytacyjne budowy tej dotyczące, jakoteż sumaryczny kosztorys przejrzanemi być mogą w godzinach urzędowych w technicznym departamencie c. k. namiestnictwa.

Życzący sobie objąć to przedsiębiorstwo samo dla siebie, lub w połączeniu z przedsiębiorstwami rozpisanemi obwieszczeniem tutejszem wyżej powołanem, zechce wnieść na dniu 12. czerwca 1871 jako terminie licytacyjnym nadalej do godziny 12tej w południe do c. k. Namiestnictwa pisemne oferty w 5proc. wadyum zaopatrzone. Oferty mają być należycie opieczętowane i na wierzchu zaopatrzone napisem: „Oferta do l. 19202 ex 1871 na budowę gościńca Delatyńsko-Jabłonieckiego w 6tej mili 3. i 4. części w Jabłonicy."

Oferty według przepisu nie ułożone lub też na terminie nie wniesione, uwzględnione nie będą.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. maja 1871.

(1157 2—3) **K o n k u r s.**

L. 468-Pr. Posada kancelisty przy sądzie powiatowym w Kolbuszowy z roczną płacą 600 zł., ewentualnie 500 zł. w. a. jest opróżnioną.

Starający się o tę posadę mają wnieść swe podania w dniach 14tu drogą przepisaną do c. k. prezydyum sądu obwodowego w Tarnowie.

Tarnów, dnia 18. maja 1871.

(1149 3—3) **K o n k u r s.**

L. 465. Posada radcy sądu krajowego przy sądzie obwodowym w Tarnowie jest opróżnioną.

Podania o powyższą posadę mają być wniesione w drodze przepisanej w przeciągu dni 14tu.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego,

Tarnów, dnia 17. maja 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.